

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Korpik

Protokolant: po. stażysty Weronika Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2017 r. w Poznaniu sprawy z powództwa

Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko

M. P.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 83.730,05 zł (osiemdziesiąt trzy tysiące siedemset trzydzieści złotych pięć groszy);
2. zasądzone świadczenie w punkcie 1 wyroku rozkłada na 36 (trzydzieści sześć) rat z czego 35 (trzydzieści pięć) rat w wysokości po 2.326 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia sześć złotych) miesięcznie a ostatnią ratę w wysokości 2.320,05 zł (dwa tysiące trzysta dwadzieścia złotych pięć groszy), przy czym raty płatne będą miesięcznie, do 10-go każdego miesiąca, począwszy od 10 kwietnia 2017 roku z tym zastrzeżeniem, iż brak spłaty przez pozwaną co najmniej dwóch kolejnych rat spowoduje, że cała należność do zapłaty stanie się natychmiast wymagalna;
3. kosztami procesu obciąża pozwaną i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 8.274,47 zł.

/-/ SSO Izabela Korpik

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od M. P. kwoty 83.730,05 zł oraz kosztów postępowania – opłaty od pozwu, kosztów zastępstwa procesowego oraz innych kosztów w kwocie 10,47 zł.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że wierzytelność dochodzona w niniejszym postępowaniu wynika z kredytu udzielonego pozwanej dnia 4 kwietnia 2014 r., który wobec zalegania ze spłatą, został wypowiedziany. Mimo to pozwana nie spłaciła wskazanej kwoty. Powód podniósł, że na dochodzoną kwotę składają się: niespłacony kapitał – 80.729,71 zł oraz odsetki umowne za opóźnienie od kwoty kapitału – 3000,34 zł. Powód podkreślił również, że powyższa wierzytelność została potwierdzona wyciągiem z ksiąg bankowych (pozew - k. 2-8).

Dnia 21 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy L.w L., uwzględniając żądanie pozwu, wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty (k. 9). Pozwana skutecznie zaskarżyła tenże nakaz wnosząc o oddalenie powództwa (k. 12-13). Przyznała, że zawarła z powodem umowę kredytu, ale podkreśliła, że z uwagi na chorobę i hospitalizację musiała zawiesić jego spłatę. Wyraziła przy tym gotowość zawarcia z wierzycielem ugody.

W piśmie z dnia 21 lutego 2017 r. (k. 133-134) powód podtrzymał swoje żądanie wyrażając jednocześnie zgodę na rozłożenie zasądzonego świadczenia na 36 rat po 2.326 zł każda, płatanych do dnia 10-go każdego miesiąca, z zastrzeżeniem, że brak spłaty co najmniej dwóch kolejnych rat spowoduje, iż całość roszczenia stanie się wymagalna.

Sąd ustalił, co następuje.

Dnia 4 kwietnia 2014 r. powód Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. udzielił pozwanej M. P. kredytu w kwocie 100.000 zł. Oprocentowanie kredytu było stałe i wynosiło 16%. Kredyt miał być spłacany w równych miesięcznych ratach do dnia 4 kwietnia 2019 r.

W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, w szczególności gdy nie zapłaci w terminie określonym w umowie rat za co najmniej dwa okresy płatności, po uprzednim wezwaniu do zapłaty zaległych rat w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania, bank mógł wypowiedzieć umowę. Okres wypowiedzenia wynosił 30 dni (§ 20.1 umowy).

W przypadku uchybienia przez kredytobiorcę postanowieniom umowy dotyczącym zasad i terminów spłaty kredytu bankowi przysługiwały z tytułu niespłaconego w terminie kredytu odsetki za opóźnienie naliczane w wysokości 1,5-krotności rocznej stopy oprocentowania kredytu, nie wyższej niż odsetki maksymalne.

Dowód: umowa kredytu (k. 59-62), terminarz spłat (k. 68-69).

Wobec braku spłat kredytu zgodnie z postanowieniami zawartej umowy powód wypowiedział ją pismem z dnia 5 października 2015 r.

Dowód : wypowiedzenie (k. 77-77v).

Należność pozwanej z tytułu powyższej umowy na dzień 9 maja 2016 r. wynosiła 83.730,05 zł. Na kwotę tą składały się:

- niespłacony kapitał – 80.729,71 zł,
- odsetki umowne za opóźnienie naliczane od kwoty kapitału – 3000,34 zł

Dowód: wyciąg z ksiąg banku (k. 58), wyciąg z rachunku (k. 73-75), historia zadłużenia (k. 76).

Pozwana ma 62 lata. Utrzymuje się z renty w wysokości ok. 1000 zł miesięcznie. Cierpi na nawracające zaburzenia depresyjne. Z tego powodu w dniach od 5 do 29 października 2015 r. była hospitalizowana na w SP ZOZ Wojewódzkim Szpitalud. (...)w G..

Dowody: decyzja o waloryzacji emerytury (k. 16), dokumentacja medyczna (k. 17-19).

Powyższy stan faktyczny był pomiędzy stronami całkowicie bezsporny. W szczególności pozwana nie kwestionowała tego, że zawarła z powodem umowę kredytu, którego następnie nie spłaciła. Nie podważała również, że otrzymała pismo wypowiedzające umowę oraz, że odniosło ono skutek w postaci rozwiązania umowy.

Sąd zauważa przy tym, że dla ustalenia wysokości należności banku szczególne znacznie miał wyciąg z ksiąg banku, który to dokument (pomimo zmian w prawie bankowym) nadal w postępowaniu sądowym ma szczególną moc dowodową (skoro chociażby na jego podstawie możliwe jest wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym), choć oczywiście jak inne dokumenty podlega ocenie Sądu. W niniejszej sprawie ocena ta pozwoliła na stwierdzenie, że dane w nim zawarte odpowiadają prawdzie. Powód przedstawił bowiem szczegółowe wyciągi z rachunku bankowego, które w całości potwierdzają wysokość dochodzonych kwot.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 83.730 zł tytułu zwrotu udzielonego kredytu.

Podstawę prawną żądania stanowił art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz U. z 2012, poz. 1376) zgodnie z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie zaś z art. 75 ust. 1 ww. ustawy w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu. Analogiczne postanowienia zawierał regulamin kredytowania stanowiący integralną część zawartej między stronami umowy.

W niniejszej sprawie pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy, wykonania świadczenia przez powoda (oddania do dyspozycji kwoty kredytu) i braku terminowych spłat. W szczególności przyznała, że w trakcie trwania umowy przestała spłacać raty z przyczyn osobistych. Wobec tego nie może budzić wątpliwości, że zaszły przesłanki do wypowiedzenia umowy, czego powód dokonał w piśmie z dnia 5 października 2015 r. Co prawda nie przedstawił on dokumentu, z którego wynikałoby czy i kiedy pozwana pismo to otrzymała, a tym samym od kiedy biegł termin wypowiedzenia i kiedy upłynął, ale twierdzeń powoda w tym zakresie pozwana nie kwestionowała. W szczególności nie podważała, że pismo otrzymała oraz, że na jego skutek umowa została rozwiązana. Wobec tego należało uznać, że cała należność stała się wymagalna.

Powód wykazał również co składa się na dochodzoną należność. Oprócz kwoty kapitału w wysokości 80.729,71 zł pozwana zobowiązana jest ponadto do zapłaty odsetek umownych w wysokości 3000,34 zł. Naliczenie powyższych kwot znajduje przy tym oparcie w postanowieniach zawartej umowy, a dokonane przez powoda obliczenia są w pełni prawidłowe. W szczególności podstawą naliczenia odsetek za korzystanie z kapitału jest postanowienie zawarte w paragrafie 5.1 umowy, zgodnie z którym kredyt jest oprocentowany stawką stałą wynoszącą 16%.

Sąd podkreśla przy tym, że pozwana nie zgłosiła w tym względzie żadnych zarzutów, a tym bardziej nie udowodniła ich, w szczególności nie podnosiła, że spłaciła kwotę kapitału w większym zakresie lub, że odsetki zostały naliczone od niewłaściwej kwoty lub za błędny okres.

Sąd na wniosek pozwanej, zaakceptowany przez powoda, rozłożył zasądzone świadczenie na raty. Możliwość taką przewiduje art. 320 K.p.c., uzależniając ją od zaistnienia szczególnie uzasadnionych wypadków. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie takie szczególne okoliczności zaszły – pozwana jest osobą starszą, utrzymującą się jedynie ze stosunkowo niewielkiego świadczenia rentowego, a dodatkowo borykającą się z poważnymi problemami zdrowotnymi natury psychicznej. Nie można również pominąć faktu, że pozwana deklaruje wolę spełnienia świadczenia. Szczegółność tych okoliczności dostrzega również powód, skoro zgodził się na uwzględnienie wniosku pozwanej.

Wobec powyższego Sąd rozłożył świadczenie na 36 rat, z czego 35 rat po 2.326 zł każda a ostatnia rata w wysokości 2.320,05 zł, płatanych do dnia 10-go każdego miesiąca, z zastrzeżeniem, że brak spłaty co najmniej dwóch kolejnych rat spowoduje, iż całość roszczenia stanie się wymagalna, w pełni akceptując tym samym warunki zaproponowane przez powoda.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 K.p.c. obciążając nimi w całości pozwaną, jako przegrywającą. W konsekwencji zasądzone od niej na rzecz powoda kwotę 8274,47 zł na którą złożyły się: opłata od pozwu – 4187 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty zastępstwa procesowego – 7200 zł oraz opłata manipulacyjna na rzecz operatora płatności – 10,47 zł.

SSO Izabela Korpik